

תת"ע 8648/12/14 - מדינת ישראל נגד מיימון עיסא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 8648-12-14 מדינת ישראל נ' עיסא

28 אוקטובר 2015

לפני כבוד השופט טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מיימון עיסא

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קרן כוזרי

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הרכב ("טסט") פקע בתקופה העולה על ששה חודשים. מכתב האישום עולה, כי ביום 23.12.14 בשעה 13:30, נהג הנאשם ברכבו ברחוב גוטמן בפתח תקווה, כאשר רישיון הרכב פקע ביום 11.05.13 בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.

הנאשם כפר בכך שנהג ברכב, וטען כי רכבו חנה במקום במשך מספר חודשים לאחר שהיה מעורב בתאונה, ולא הוזז ממקומו.

ביהמ"ש שמע את העדויות ובחן את הראיות.

מטעם התביעה העידו:

עת/1, רס"ר מיכאל פקל. ערך את טופס ההזמנה לדין וכתב אישום (ת/1).

העד ציין בת/1 כי הבחין ברכב הנאשם עת שנסע בניידת תנועה ברחוב גוטמן בפתח תקווה לכיוון מערב. העד ציין כי נסע אחרי רכב הנאשם ושמר על קשר עין רצוף עמו. בדיקה שגריתית שערך במסוף המשטרה העלתה, כי תוקף רישיון הרכב

פקע ביום 11.05.13. מיד לאחר הבדיקה, פנה רכבו של הנאשם ימינה לרחוב ונעצר. הנאשם יצא מהרכב והחל ללכת לכיוון חנות בשם "תבליני אופק" והעד כרז לו להגיע לכיוונו. העד ציין, כי מזג האוויר היה נאה, אור יום, והכביש סלול.

בבית המשפט חזר העד והעיד כי נסע אחרי רכבו של הנאשם, שהיה בתנועה על רחוב גוטמן, עד שנכנס לחניה, וכי הבחין בנאשם יוצא מהרכב. בחקירתו הנגדית העיד כי לא עצר את רכב הנאשם מיד לאחר שהבחין בו ותוך כדי נסיעה, משום שהבדיקה במערכת המשטרתית ארכה זמן מה. ברגע שהבחין במערכת כי רישיון הרכב לא תקף, הנאשם כבר החנה את הרכב.

עת/2, רס"ר יהונתן מלכי. ערך מזכר נלווה לדו"ח תנועה (ת/2).

העד ציין כי במהלך פעילות אכיפה בפתח תקווה, נסע ברחוב גוטמן מדרום לצפון בניידת ביחד עם **עת/1**, והבחין ברכבו של הנאשם כשהוא עולה עם הגלגלים הקדמיים בנסיעה על המדרכה ונעצר. הנאשם יצא מרכבו ו**עת/1** קרא לו. עוד ציין העד, כי מפתחות הרכב היו בכיסו של הנאשם, וכי מכסה המנוע של הרכב היה חם מנסיעה.

הנאשם אשר בחר להעיד העיד, כי מזה תקופה רכבו חונה ברחוב גוטמן 8 בפתח תקווה, ליד מחסן רהיטים שבו הוא עובד, לאחר שהיה מעורב בתאונה, וכי לא הזיז משם. הנאשם המשיך והעיד כי לא נסע ברכב משום שהרכב "לא היה מוכן לטסט" וזאת מאחר ושמשות הרכב היו שבורות ולא ניתן לראות דרכן. לטענתו, לא נהג כלל ברכב באותו היום והשוטרים הגיעו למקום בעת שדיבר עם בעל החנות הסמוכה ולאחר ששאלו למי שייך הרכב, הזמינו בוחן תנועה שאסר את השימוש ברכב. המאשימה הגישה את הודעת איסור השימוש ברכב (ת/3).

בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי מפתח הרכב היה מתחת לשטיחון בתוך הרכב, השוטרים לא ערכו חיפוש על גופו, ורק בוחן התנועה שהגיע למקום שהוא שביקש ממנו את המפתח לרכב. עוד העיד הנאשם, כי השוטרים כלל לא התקרבו למכסה המנוע ולא נגעו בו, אלא רק בוחן התנועה, ולכן עדותם לפיה מכסה המנוע היה חם, איננה נכונה.

לטענת הנאשם יש לו עדים התומכים בגרסתו, אך הם לא מוכנים להעיד בבית המשפט "כדי לא להתעסק עם שוטרי תנועה". הוא הוסיף כי ביום האירוע אחד מהשוטרים צעק עליו, קילל, ואיים כי "מעכשיו ירשום לו קנסות".

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה ביקשה לקבל את עדויות השוטרים כי ראו את הרכב בנסיעה והבחינו בנאשם יוצא ממנו. לטענתה, **עת/2** ציין כי מפתחות הרכב היו בכיסו של הנאשם ומכסה המנוע היה חם. הנאשם לא חקר אותו על כך, ועדותו לא הופרכה. הנאשם לא זימן עדים שיתמכו בגרסתו, אף שמדבריו עולה כי ישנם כאלה.

הנאשם חזר וטען בסיכומיו כי לא נהג ברכב, וביקש לזכותו מן האישום. לדבריו, היום רישיון הרכב בתוקף והרכב נמצא בביתו.

דין

סעיף 2 לפקודת התעבורה קובע:

"לא ינהג אדם רכב ולא ירשה לאחר לנהוג רכב שברשותו, אלא אם נרשם הרכב בהתאם להוראות פקודה זו ויש עליו רשיון רכב תקף שניתן לפי הפקודה; ובלבד שלא יהיה בעל רכב אחראי לפי סעיף זה על נהיגת רכבו על ידי אדם אחר, אם הוכיח שנקט כל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב".

עת/1 ציין בת/1 באופן מפורט וברור את נסיבות ביצוע העבירה:

"...כאשר אני נוסע על רח' גוטמן לכיוון מערב הבחנתי ברכב הנ"ל. נסעתי אחריו תוך קשר עין רצוף. בדקתי אותו במסוף בדיקה שגרתית והבחנתי כי לרכב אין טסט מהתאריך ה 10/5/13." ("נסיבות המקרה", ת/1).

בחקירתו בבית המשפט חזר עת/1 על גרסה זו, וכך העיד:

"ש. אם הנאשם מעלה טענה שהוא לא נהג ברכב והרכב כלל לא זז. מה תאמר?"

ת. אני נסעתי אחריו תוך כדי שהיה בתנועה עד שנכנס לחניה ברחוב, והבחנתי שהוא יוצא מהרכב, כשהוא יצא כרזתי לו שיגיע לכיווני, והוא הגיע אלי." (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 13-15).

גם בחקירתו הנגדית דבק עת/1 בגרסתו:

"ש. ראית את הרכב חונה או נוסע?"

ת. נוסע ברחוב גוטמן.

ש. זה שקר. לא היה ולא נברא.

לפני שרשמת את הדו"ח, ניגשת לרכב אתה ועוד שוטר, עמדתם ליד האוטו כשאני עומד בפתח של החנות ברחוב גוטמן 8, דיברתי עם מישהו, אתה ניגשת לאוטו ושאל(ת) מי בעל הרכב, לא כרזת לי.

ת. אני דבק בנסיבות שרשמתי בטופס ההזמנה לדין." (עמ' 2 לפרוטוקול שורה 20, עד עמ' 3 שורה 1).

בהמשך הסביר העד מדוע לא עצר את הנאשם תוך כדי נסיעה:

"ש. בהתחלה אמרת כי ראית אותי נוסע, למה לא עצרת מיד את הרכב?"

ת. בדקתי את הרכב במסוף תוך כדי נסיעה, ברגע שהבחנתי שלרכב אין טסט, החנית כבר את הרכב שלך." (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 2-4).

עת/2, ציין והעיד גם הוא כי הבחין בנאשם נוהג ברכבו:

"ש. אם הנאשם מעלה טענה שהוא לא נהג ברכב והרכב כלל לא זז. מה תאמר ?

עמוד 3

ת. רשמתי במזכר כי הרכב עלה עם 2 גלגלים קדמיים על המדרכה, בנסיעה." (עמ' 4 לפרוטוקול, שורות 8-9).

טענתו של הנאשם כי לא נהג ברכב לא הוכחה ולא הובאו ראיות לביסוס טענה זו, אף שהנאשם עצמו העיד כי יש לו עדים התומכים בגרסתו.

אציין, כי איני מוצאת ממש בעובדה כי עת/2 הבחין רק בנסיעת רכב הנאשם כאשר הוא עולה על המדרכה. גם לפי עדות זו, נהג הנאשם ברכב. עת/1 ציין באופן מפורש כי הבחין בנסיעה ארוכה יותר.

עדי התביעה, העידו באופן מפורש כי הבחינו בנאשם נוהג ברכבו ויוצא ממנו, עדותם הותירה רושם מהימן. לפיכך, מצאתי להעדיף את גרסתם.

סוף דבר

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, עדותם של עדי התביעה שהייתה ברורה ומפורטת, נחה דעתי כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. לפיכך, אני מוצאת כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ו, 28/10/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד שנה, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים, מאסר על תנאי.

עמוד 4

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 87.

צבר לחובתו 61 הרשעות קודמות.

מדובר בתקופה של שנה ושבעה חודשים בה ה רישיון רכב לא היה תקף, עבר תעבורתי מכביד הכולל 25 עבירות זהות של נהיגה ללא רישיון רכב תקף ועבירות חמורות נוספת של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה בזמן פסילה, אי ציות לאור האדום ברמזור, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף ועוד.

נוכח התקופה בה הרשיון לא היה תקף, העבר התעבורתי, לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ₪ או 25 ימי מאסר שישא תמורתם.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.12.15 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים .

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 29.11.15 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים

וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ו,
28/10/2015 במעמד הנוכחים.
טל אוסטפלד נאוי , שופטת

הוקלדעלידיסיגלקדוש